

Posudek diplomové práce

Autorka: Stanislava Lávičková

Frekvence a významy perifrází v současné španělské próze

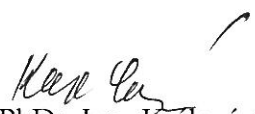
Diplomová práce je velmi přehledně strukturována – autorka vymezuje pojem slovesné perifráze u významných španělských a českých autorů, zabývá se i problematikou slovesného aspektu a vidu. Zařazení oddílu Slovesné perifráze v učebnicích španělštiny sice na první pohled působí poněkud neorganicky, ale vzhledem ke studovanému oboru (učitelství španělštiny pro druhý stupeň ZŠ) je však relevantní. Na druhé straně je však škoda, že z prací J. Dubského se omezuje pouze na učebnice, autor se však blízkou problematikou zabývá v řadě prací zaměřených na oslabení funkce španělského slovesa (jeho koncepce je blízká i pojetí v Gramática descriptiva de la lengua española, na jejíž příslušné pasáže se autorka odvolává). Nepochopila jsem také princip, podle kterého autorka odbornou literaturu řadí – chronologicky (srov. Odkaz na Eleno de Miguel (1999) na str. 25, tzv. Mluvnice Královské akademie (1991) na str. 29 (tato publikace není uvedena ani v seznamu literatury v závěru práce – měla snad autorka na mysli Esbozo de una nueva gramática..., ale ani tato publikace v seznamu není). Seznam literatury vykazuje i další nedostatky – srov. dvojí uvedení téže publikace pod č. 3 a 13, nesprávné uvedení jmen pod č. 29. Nehodnotím skutečnost, že autorka nevzala v úvahu novou akademickou mluvnici španělštiny Nueva gramática de la lengua española, Madrid 2009, vzhledem k tomu, že tato publikace nemusela být v době zpracování diplomové práce u nás běžně dostupná.

Další připomínku mám i k uvedení titulu “v současné španělské próze” – správnější by bylo zřejmě hovořit “v díle Miguela Delibese”, protože autorka vychází pouze ze dvou knih tohoto autora. Volbu zkoumaných textů by bylo vhodné podrobněji vysvětlit při obhajobě práce. Samotné závěry práce působí přesvědčivě, pro další zkoumání by však bylo vhodné uvažovat např. o zkoumání perifrází nejen v textu jako celku, ale např. odlišit řeč autorskou a řeč postav, pasáže vyprávěcí a popisné apod. Konkrétní výhradu mám k zařazení spojení *osar* + *infinitiv* (str. 82), co vedlo autorku k jeho zařazení mezi potenciální slovesné perifráze? Domnívám se, že k uchopení problému by bylo vhodné uvažovat o verbálních perifrázích ve španělštině jako o dynamickém celku, svědčí o tom mj. i rozdíly v repertoáru těchto konstrukcí mezi jednotlivými autory, kteří se touto problematikou zabývají.

Součástí práce je i španělské resumé – nevím, zda prošlo revizí rodilým mluvčím, ale mohu konstatovat, že se v něm nevyskytují závažnější lexikální nebo gramatické prohřešky, nicméně text jako celek neodpovídá konvencím pro výstavbu španělského textu tohoto žánru.

Závěr: I přes výše zmíněné výhrady považuji diplomovou práci S. Lávičkové jako poměrně zdařilou. Přestože výsledky, ke kterým došla, jsou spíše podpůrné pro další zkoumání, působí přesvědčivě a podložené. Vzhledem k formálním nedostatkům práce, které jsou dány podle mého názoru spíše autorčinou nezkušeností, než nedostatkem péče věnované tomuto textu, doporučuji práci k obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou **velmi dobře**.

V Praze dne 15. 1. 2011

Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.